

KUmmentar: Én studerende eller ansat, der udsættes for sexchikane er én for meget

[Rektoratet skriver i Universitetsavisen](#) |12-04-2018

Af rektor Henrik C. Wegener, prorektor Lykke Friis, Amanda Büchert, forperson, Studenterrådet og Olivia Boesen, næstforperson, Studenterrådet

I 1927 blev Charles Lindbergh, efter at have krydset Atlanten i sit fly, den første Man of the Year i magasinet Time. 90 år efter gik titlen, nu Person of the Year, til igangsætterne af #metoo-bevægelsen, de såkaldte *Silence Breakers*. Enkeltpersonerne, som udløste #metoo-bevægelsen, har måske virkelig sat gang i noget svarende til Lindberghs flyvning. Altså et ”før og efter”, og i øvrigt også med transatlantisk gennemslagskraft. Men at så mange historier først kommer frem nu, siger både noget om hvor svært det er at stå frem, og at tiden har arbejdet for, at det endelig kunne ske.

#metoo har kastet lys på, at alt ikke er, som det bør være. Lad os derfor både som ledelse og som repræsentanter for de studerende understrege, at sexchikane og upassende adfærd er fuldstændig uacceptabelt på Københavns Universitet.

Længe har mange, især kvinder, skullet finde sig i for meget. Overgreb er blevet fortiet, og alt for lidt har set dagens lys. Det er utvivlsomt blevet bedre med tiden og #metoo skubber grænserne endnu længere i den rigtige retning. Forhåbentlig. Bølgen hjælper på vej, men vi skal også selv ro.

#metoo giver anledning til, at enhver organisation vender blikket udad og derefter indenad: Gør vi det godt nok? Kan medarbejdere og studerende få vejledning og støtte, og ved de hvor og hvordan? Omgås vi hinanden på en god og sund måde?

Når 1 pct. af KU's medarbejdere svarer i arbejdspladsvurderingen, at de har været udsat for ”uønsket seksuel opmærksomhed”, og når 3 pct. af de studerende i undervisningsmiljøvurderingen svarer, at de har været udsat for chikane/mobning, er det for mange. Én studerende eller medarbejder, der udsættes for sexchikane er én for meget! Og med #metoo *in mente* frygter vi, at der er flere end tallene viser. Der var jo heller ingen ”sager” i Hollywood inden tabuet blev brudt. Kort sagt: KU har sandsynligvis også et mørketal. At få indsamlet mere præcise tal er helt grundlæggende, og Danske Universiteter og Danske Studerendes Fællesråd vil derfor sammen lave en undersøgelse blandt de studerende på landsplan.

Vi mener, at der er behov for, at man overalt på KU tager adfærdsnormer op i åben dialog. Når dialog er nødvendig skyldes det ikke mindst, at det er umuligt at nedfælde præcist, hvor grænserne går i alle situationer. En synliggørelse af problemet vil til gengæld være med til at øge bevidstheden om, hvordan vi omgås hinanden samt udbrede de normer, som vi ønsker at fremme. For at dette sker må vi skride til konkret handling.

De sager, som var med til at starte #metoo-bølgen, handlede om magtforhold, eller relationer om man vil, hvor den ene eksempelvis karrieremæssigt var afhængig af den anden. EU-kommissær Margrethe Vestager sagde det ret præcist: ”MeToo gør det pludselig synligt for enhver, hvad resultatet er, når magt bliver defineret som noget, man ” ejer”. Altså når magt er noget, du har, og som giver dig nogle specielle rettigheder i forhold til andre mennesker.”

Uden tydelige klagemuligheder og indgange til hjælp, er der risiko for, at netop ulige relationer kan blive udnyttet. På KU er der mange relationer, der i udgangspunktet er ulige. Både ansatte i mellem, ansatte og studerende i mellem og også studerende og studerende imellem. Derfor er der – selvom langt de fleste forstår at indgå i ulige relationer uden problemer - grund til at også et universitet ser sig selv efter i sømmene.

Ansaret for at sige fra ligger ikke kun hos ofret; der ligger også et ansvar hos omgivelserne. Det er ikke nemt at stå i en krænkende situation, hvis kolleger og/eller medstuderende ser væk. "Er det så min egen skyld? Forstod jeg situationen rigtigt? Husker jeg overhovedet rigtigt?" er spørgsmål, som kan melde sig hos den, der står alene efter en ubehagelig oplevelse.

KU skal både være en god arbejdsplads og et godt sted at studere. Vi arbejder konstant for at opretholde vores lange tradition for åbenhed, men selv i randen af de bedste traditioner kan der være noget, der halter.

Der er derfor en klar og utvetydig forventning – både til dem der har et ledelsesansvar, og til kolleger og studerende, som jo heldigvis selv i høj grad sørger for godt studiemiljø – om at løfte et medansvar for, at KU er et sted, hvor alle kan føle sig trygge og respekterede. Derfor skal vi arbejde med at trække kulturen i den rigtige retning, melde tydeligt ud og skabe dialog. Personalepolitisk Udvalg under Hovedsamarbejdsudvalget har nedsat en undergruppe, som skal komme med input til mulige nye tiltag målrettet KU's medarbejdere inden for temaet "den gode adfærd" i bred forstand og dermed også med fokus på seksuel chikane. Tilsvarende har KU's Uddannelsesstrategiske Råd før påske drøftet, hvordan vi kommer videre: Føler studievejlederne sig godt nok klædt på til at rådgive, eller skal de opkvalificeres til formålet? Er der behov for en opdatering af KU's ordensregler? Og i hvor høj grad skal vi bruge studiestarten i indsatsen? Sidst men ikke mindst skal der arbejdes på, hvordan emnet "seksuel chikane" fremover eksplicit skal indgå i undervisningsmiljøvurderingerne

Chikane og upassende adfærd er aldrig acceptabelt, uanset hvor det foregår. *The Silence Breakers* har bragt problemer frem i lyset og skabt rum for at komme videre. Herfra er det vores ansvar ude i samfundets forskellige institutioner at tage det op i vores konkrete omgivelser. For KU er det alfa og omega med tydelige værdier og klare rammer for, hvordan vi sammen skaber et trygt miljø på vores universitet, som alle føler sig hørt i.